

Ніе спомѣвжми при това, че Х. Димитръ слѣдъ като отетхпилъ отъ битката въ Рушидъ-Беювата курія, потеглилъ на насамъ къмъ Тѣрново, но съ цѣль за да отиди въ Балканъ-тъ; и спорядъ това, той минува покрай Тѣрново презъ горитѣ, и отсетнѣ минува и покрай Дряново, и достига до тѣй зовимата Церева ливада, що се намира отвѣдъ Дряново. Тамъ го нападватъ турски войници огъ рѣдовна войска и башибозуци съ цѣль: да му пресѣкжтъ пѣтя къмъ Балканъ-тъ; той сполучи впрочемъ, слѣдъ едно малко сраженіе, да си пробій пѣтъ и да отиди въ Балканскитѣ гори, слѣдъ като преминжлъ проходѣ-тъ при Шипка заедно съ дружинатъ си; но съ голѣмж жялость и скѣрбъ се увѣрилъ: че при всичкитѣ мѣжи и теглила, не имъ доставала храна, и спорядъ както ми разказваше едно Котлягче (за което по долу ще хортувами): злочеститѣ вѣзстанници были принудени по него време, по нѣкога и гладъ да тѣрпжтъ. . . . Въ такикато едни тежки и жялостни обстоятелственни случки, единъ отъ дружината на Х. Дититра, родомъ отъ Шипка, Христу Шипката зовимъ, предложилъ на Войводата и на другаритѣ си да отиди въ Шипка, дѣто е былъ ималъ единъ неговъ чичу, и да го помоли да имъ даде хранж за нѣкојъ день, доро си тѣ намѣржтъ отъ друго мѣсто. Х. Димитръ и дружината му съ радость пріели предложеніето на Христа Шипката. Бѣднѣгъ и злочеститѣ! нито на умъ-тъ имъ не идѣло че този чичу на Христа Шипката ще ги издаде на разяренитѣ и немилостиви Турци. . . . Като отишжлъ Христу Шипката при чичя си, и като му явилъ за всичко, като на чича разумѣва се, представилъ му и най тежкото положеніе, въ което се намирала тогава дружината, като нѣмали вече що да ядатъ; помолилъ го слѣдователно да му даде и достави на казанното отъ него мѣсто храна, поне за нѣкојъ день (и както ми разказваше Котлягчето съ пари). Чичу му пріель на драго скѣрдце (?!) молбатъ на братовчето си, и слѣдъ като го разпиталъ и узналъ точно: дѣ се намира Х. Димитръ и дружината му? той му казалъ: че ще отиди да намѣри достаточнo хранж, но доро се завжрни, прибавилъ, трѣ-